

<http://www.aish.co.il/i/j/150323445.html>

כשהיא רוצה שבת והוא רוצה כדורגל מאת אמונה בחורמן

מה עושים כשאחד מבני הזוג מתקרב ליהדות ובן הזוג השני פחות מתלהב מה"תחביב החדש" שנכנס לביתם?

אנחנו נולדים עם רצון פנימי ללמוד ולצמוח. כתוצאה מכך אנו משתתפים בשיעורים וקוראים ספרים, מתוך מאמץ לשפר את עצמנו, כאשר חלק מאיתנו מוצאים את דרכם בחכמת התורה ובכלי הצמיחה שהיא מציעה. כך, אנחנו פותחים במסע עמוק ומשמעותי, מסע שבאמת יכול לשנות את החיים.

יציאה למסע כזה בתור זוג נשוי יכולה להיות מרתקת במיוחד. החוכמה והתובנות יכולות להעמיק את מערכת היחסים, ולימוד וצמיחה משותפים הם חוויה מיוחדת שלא רבים הזוגות שזוכים ליהנות ממנה.

אבל מה אם זה לא עובד בדיוק כך? מה אם בן/בת הזוג שלך אינם שותפים להתלהבותך? מה אם הם מסתכלים על זה כמו "העסק שלו" או "התחביב שלה"?

מה אם את לא יכולה לשתף את בעלך ברעיונות ובדברים שלמדת, משום שהוא מתעניין הרבה יותר במשחק הכדורגל? מה אם השבת בבית שלך היא לא בדיוק כמו שחווית במקום אחר, משום שאשתך משתפת פעולה רק באופן חלקי או בכלל לא? התמודדויות מעין אלה אינן נדירות במיוחד. מה, אם כן, אפשר לעשות?

לרוע המזל, קונפליקטים על רקע התקדמות דתית עלולים לעלות לפעמים במחיר הנישואין עצמם. אני חושבת שההבנה הראשונית החשובה ביותר היא שהיהדות אינה גורמת לקונפליקט – סדקים שכבר קיימים בנישואין הם שגורמים לו. או, אם אנסח זאת בצורה יותר חיובית, נישואין חזקים ובריאים שמבוססים על הערכה הדדית, מסוגלים להכיל בני זוג בעלי נקודות מבט משתנות בצמיחה הדתית שלהם.

לכן המקום לפתוח – בטרם מעלים אפילו את נושא החיים היהודיים – הוא הנישואים עצמם. התעניינו בבני הזוג שלכם. היו ערניים לצרכיהם. כבדו את רצונותיהם. שאלו מהם מטרותיהם וחלומותיהם. מצאו דרכים ושיטות ליישב מחלוקות בצורה סבירה וידידותית. היו אוהבים ואכפתיים. היו דואגים ונעימים.

ואז, ורק אז, תוכלו לדבר על הצמיחה היהודית שלכם.

אני יודעת שזוהי דרישה מוגזמת. אבל היסודות חיוניים לכל צמיחה שתבוא.

הוא הפך אדם אחר!

מישהי אמרה לי פעם, "התחתנתי עם אדם אחד, חילוני, איש עסקים נלהב, ויום אחד קמתי וגיליתי שבן לילה הוא הפך לאדם אחר – יהודי דתי שהאט את הקצב כדי לפנות זמן ללימוד ותפילה". יש במשפט הזה שתי אמירות שגויות. האחת היא שבן הזוג שלה הפך להיות אדם אחר, והשנייה שזה קרה בן לילה.

רובנו (אני מקווה) לא מתחתנים עם רופא או עורך-דין או עם איש עסקים בשל המקצוע שלהם. אנחנו לא חושבים שהקריירה שלהם היא המהות שלהם. אנחנו מתחתנים עם בני הזוג שלנו בשל האישיות שלהם. הם מעניינים אותנו משום שהם אדיבים ונאמנים, ישרים וקלילים, אוהבים ליהנות ובעלי חוש הומור – כל אחד ורשימת הקניות שלו. מעלות פנימיות בסיסיות אלה אינן משתנות. אם בחרתם טוב, המעלות האלה רק ישתפרו ויתפתחו דרך מעורבות בלימודי יהדות. אם חס וחלילה לא בחרתם טוב, אל תאשימו את התורה.

ומוגזם גם לומר שהדבר קורה בן לילה. אם ככה זה נראה לכם, זה רק משום שלא שמתם לב, לא הקשבתם, לא גיליתם עניין אמיתי בחיי בן הזוג שלכם. את זה, למרבה המזל, אפשר לתקן בקלות. גלו עניין, שאלו, היו פתוחים. אולי תופתעו ממה שתגלו.

מעוכב

רבים מתלוננים שהם התקדמו בשמירת המצוות, אבל בני הזוג שלהם מעכבים את התקדמותם. יתכן שהם מאמינים בכנות שבני הזוג שלהם מציבים מכשולים בדרכם. ועדיין, יועיל להבין שקיימות מצוות רבות אותן ניתן לעשות גם בלי עזרתו של בן הזוג – להתחיל לברך, להתפלל, לשמור שבת.

אחרי שתחילו לעבוד על הנישואין שלכם (צעד בסיסי ראשון), ואחרי שתשתמשו בכלים מהתורה כדי לחזק את האישיות שלכם ולהעשיר את נישואיכם (צעד שני), אז נוכל לדון כיצד להתקדם הלאה במסגרת הנסיבות המאתגרות של הבית הספציפי שלכם!

נכון שקל יותר כאשר האישה היא היותר דתייה, מכיוון שבדרך כלל, היא זאת שמנהלת את הבית, ולכן יש מי שידאג לשבת ולשמירת הכשרות. אבל ראיתי גם מקרים הפוכים. אולי זה דורש קצת יותר מאמץ מצידו של הגבר, אבל אם האישה שלך ממוקדת באושר שלך, אם שמירת מצוות על פי היהדות תוצג במונחים של אהבה ולא של כפייה, זה יכול להצליח. אני מכירה גברים שעושים את הקניות ומבשלים בעצמם כדי לדאוג שהבית שלהם יהיה כשר, ואני חושבת שהנשים שלהם חושבות שהן עשו עסק מוצלח!

בסבלנות ואהבה

חשוב מאוד להציג את שמירת המצוות ואת הקשר החדש שלכם עם אלוקים והתורה בצורה אהבת. לפעמים ההתלהבות של בעלי התשובה הטריים 'גדולה' על בני הזוג שלהם. לפעמים אנחנו מנסים בטעות לכפות את ההשקפה שלנו על אחרים, במקום להסביר להם אותה בעדינות ובסבלנות, ומיותר לומר שהגישה הזאת בכלל לא יעילה.

דאגה שכיחה ואופיינית לבתים בהם רמת שמירת המצוות של ההורים שונה, היא כיצד ישפיע הדבר על הילדים. זוהי כמובן דאגה מוצדקת, שיש לה אמנם שתי תשובות, אך לא הבטחות (אין הבטחות גם כששני ההורים שומרים מצוות).

הנקודה הראשונה היא להכיר שהשיעור היסודי ביותר שהילדים שלכם יכולים ללמוד על חיי הנישואים וכיצד התורה משפיעה עליהם, ישתקף מתוך היחס ההדדי שלכם. אם תראו לילדיכם שאתם אוהבים ומכבדים זה את זה, ההתנהלות שלכם תותיר השפעה נצחית שבסופו של דבר תקרב אותם אל היהדות. ולהיפך, אם כל הזמן תצעקו על בני הזוג שלכם ותגערו בהם על אי שמירת המצוות, התוצאה הסופית ברורה – ולא לחיוב.

הנקודה האחרונה, וכפי הנראה החשובה ביותר, היא שאתם צריכים לבטוח באלוים. הכל נמצא בידי. אם תעשו את המאמצים הכי טובים, הכי סבלניים, הכי מתחשבים, הכי אוהבים שביכולתכם כלפי בני הזוג והילדים, הוא כבר ידאג לכל השאר.

אולי איננו יודעים מדוע עלינו להתמודד בניסיונות המסוימים שלנו – מדוע עושר הוא ניסיון של אחד ועוני של אחר, מדוע מישהו נהנה מבריאנות מושלמת בעוד אחר מתייסר. בדומה, איננו יודעים מדוע נראה שזוג אחד מתקדם בקצב אחד, בעוד שאצלנו יש התמודדויות. אך אין לנו שליטה על זה. הדבר היחיד עליו אנחנו יכולים לשלוט הוא ההתנהגות שלנו.

ההתנהגות שלנו והאישיות שאנו מגלמים, מעידות אם אנחנו באמת במסע לכיוון צמיחה רוחנית, או לא. לדוגמא האישית שלנו תהיה ההשפעה העמוקה ביותר על שותפינו לחיים.

ניתן לקרוא מאמר זה גם בקישור הבא: <http://www.aish.co.il/i/j/150323445.html>

אהבתם את המאמר? בתור ארגון ללא מטרת רווח, aish.co.il נתמך על ידי קוראים כמוכם שמאפשרים לנו להמשיך לפעול ולספק מאמרים בעלי רלוונטיות ותוכן משמעותי לחיים לעשרות אלפי קוראים ברחבי העולם.

הקליקו כאן כדי לתרום: <https://secure.aish.com/secure/pledge-he.php>

כל הזכויות שמורות © 1995 - 2017 אש התורה - <http://www.aish.co.il>